

422.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 lipca 1926 r.

o obniżeniu miar przerachowania należności Skarbu Państwa z tytułu pożyczek udzielonych akademickim instytucjom samopomocowym na budowę domów akademickich.

Na zasadzie § 35 e rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 213), zarządza się co następuje:

§ 1. Podlegające przerachowaniu należności Skarbu Państwa z tytułu pożyczek, udzielonych akademickim instytucjom samopomocowym na budowę domów akademickich, podpadające pod przepisy § 35 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., przerachowuje się na 10% sumy, obliczonej według skali § 2 cytowanego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Skarbu: *C. Klarner*

423.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 lipca 1926 r.

o obniżeniu miar przerachowania należności Skarbu Państwa z tytułu zaległych czynszów od dziedzicznego prawa zabudowy w Poznaniu.

Na zasadzie § 35 e rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 213), zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziane w § 34 p. 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. miary przerachowania ciężarów realnych z przed roku 1919 w zastosowaniu do zaległych do dnia 1 stycznia 1925 r. czynszów, które właściciele dziedzicznego prawa zabudowy w Poznaniu obowiązani są płacić Skarbowi Państwa, obniżają się do 50% sumy, obliczonej według skali § 2 tegoż rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Skarbu: *C. Klarner*

424.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu

z dnia 16 czerwca 1926 r.

celem wykonania ustawy z dnia 25 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 237) o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Na zasadzie art. 14 ustawy z dnia 25 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 237) o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym zarządza się co następuje:

§ 1. (Do art. 4 punkt 3). Znaczkii stemplowe, przeznaczone do uiszczenia opłaty, należy nakleić na skardze. Urzędnik biura podawczego Najwyższego Trybunału Administracyjnego winien te znaczki stemplowe — jeśli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono albo zdjęto z innego papieru — skasować w ten sposób, iż na każdym znaczku stemplowym wycisnąć pieczęć urzędową, zawierającą datę dnia kasowania tak, aby część pieczęci — jednak z reguły data kasowania — znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze; o ile pieczęć urzędowa nie wykazuje daty kasowania, winien urzędnik biura podawczego datę tę wpisać na każdym znaczku atramentem oraz wycisnąć pieczęć w sposób wyżej wskazany.

Celem uiszczenia opłaty gotówką, należy odpowiednią kwotę wnieść do kasy skarbowej, która potwierdzi zapłatę na skardze, albo — jeśli płatnik tego żąda — osobnym kwitem kasowym, w którym to razie petent obowiązany jest kwit kasowy nakleić na skardze. Najwyższy Trybunał Administracyjny zaś świadczy na żądanie petenta, iż kwit pozostał w aktach.

§ 2. (Do art. 5 ustępu pierwszego, art. 8, 10 i 11 ustępu czwartego). O wydaniu orzeczenia w sprawie zwrotu części opłaty Najwyższy Trybunał Administracyjny zawiadamia izbę skarbową.

Zawiadomienie to ma zawierać: datę i liczbę orzeczenia, nazwisko, imię i dokładny adres osoby, której należy się zwrot nadpłaty, kwotę przypadającą do zwrotu i sposób uiszczenia opłaty (znaczkami stemplowymi lub gotówką); jeśli opłata uiszczoną została w gotówce, to w zawiadomieniu należy nadto wymienić kasę skarbową, numer i serję kwitu kasowego, sumę i datę wpłaty.

Izba skarbowa zarządza z urzędu zwrot nadpłaty w gotówce albo zaliczenie jej na poczet należności Skarbu Państwa od osoby, uprawnionej do otrzymania zwrotu.

§ 3. (Do art. 12). Do podań, załączników, świadectw i odpisów, podlegających opłacie wedle art. 12 ustawy stosuje się — w myśl art. 74 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 28 poz. 284) — przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 44 poz. 298) ze zmianami, wynikającymi z punktów a, g, h, §-u 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 36 poz. 392).